

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor

un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul convenit.

Abonamentele și inserțiunile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Incercare despre teofanii

II

Partea primă a articolului nostru am terminat-o spunând că o treaptă superioară a sesizării divinului este simțirea lucrărilor dumnezeiești în actualitatea lor vie, nu numai după rezultatul lor. O treaptă și mai înaltă în apropierea de Dumnezeu este simțirea lui lângă și în tine *ca persoană*. Desigur și persoanele dumnezeiești ca și persoanele omenești ancurează și acționează prin manifestările lor, dar cea care dirijează și susține lucrarea este persoana care e tot atât de prezentă ca și lucrarea. Nouă ni se întâmplă adeseori să sesizăm vreo acțiune, vreo influență, vreo presiune exercitată asupra noastră, dar nu ne dăm seama că această acțiune e intenționată, se leagă de o persoană. Simțim că ne turbură o influență din afară, nu dinăuntru nostru, dar nu ne dăm seama că această turburare se datorește desnădejzii, năcazului, suferinții în care se află un apropiat al nostru la depărtare de noi. Dela el vin lucrări, manifestări până la noi, dar fie că nu suntem legați prea mult sufletește de el, fie din altă cauză, nu sesizăm în acea lucrare ce ajunge la noi *persoana* proprietară a ei. Simțim o neliniște în spate. Nu ne dăm seama, decât după ce ne întoarcem, că acțiunea ce-o suferim vine dela o persoană și anume dela cutare persoană. Cunoașterea persoanei care conduce o acțiune asupra noastră e o treaptă superioară cunoașterii acțiunii ei. Până cunoaștem numai lucrarea, acțiunea, înclinăm să luăm aceasta drept o acțiune a naturii, a cine știe cărei forțe din natură. În orice caz foarte puțin suntem înclinați să o derivăm dintr-o persoană.

Așa și cu lucrările exercitate de Dumnezeu asupra noastră: le sesizăm, una sau alta, dar până n'am progresat la sesizarea Lui ca persoană, le luăm drept lucrări ale unei forțe impersonale. Sunt foarte mulți ceice prind în antenele conștiinței lor suflarea unor puteri mai presus de ei și de natură, dar sunt foarte puțini cei cari văd, nu teoretic, ci concret, persoana dumnezească manifestându-se în cutare lucrare sau cutare, în sufletul lor. De aci frecvența panteismului și greutatea de-a ne raporta, practic, față de Dumnezeu ca față de o persoană ce stă în preajma mea ca oricare casnic, cu singură diferență că e invizibil ochilor trupești. Cugetăm pe Dumnezeu deistic — din efectele fostelor Lui lucrări — și-L simțim panteistic — ca lucrări suspendate sau emanate din cine știe ce forță impersonală — dar nul-L simțim personalistic. Aceasta e realitatea de cele mai multeori. Cât de greu și de rar ajungem să ne facem din rugăciunea noastră chiar, o convorbire cu Vecinul nostru Dumnezeu. De cele mai multeori rugăciunea ne este un fel de meditație

(adecă o gândire la ceva departe de noi), o stare de vorbă cu noi înșine, o rostire de cereri fără conștiința actuală că ele merg la o persoană, ci undeva în vid.

Dar dacă trebuie să simțim vecinătatea lui Dumnezeu ca persoană, nu urmează că trebuie să-I simțim lucrând în noi multe lucrări, că trebuie să-L simțim aproape cu o mulțime de atribute. Precum putem constata prezența unei persoane omenești în vecinătatea noastră, chiar dacă acea persoană ni se manifestă printr-o singură intenție sau atribut, tot așa putem constata persoana sau persoanele dumnezeiești în jurul nostru, chiar dacă ni se revelează în acel moment cu o singură însușire sau intenție. Putem avea astfel într'un moment conștiința că Dumnezeu ne privește cu severitate, și numai cu severitate, altădată că ne ușurează de o grijă, altădată că ne face să înțelegem cutare idee. Cu alte cuvinte chiar dacă ne revelează Dumnezeu într'un moment dat un singur atribut, un singur act de voință, acel atribut sau act de voință nu se prezintă suspendat, detașat de persoana dumnezească, ci însași persoana dumnezească se arată în acel atribut, concretizată în el. De aci multiplicitatea chipurilor în cari ni se poate revela nu numai persoanele omenești, ci și cele dumnezeiești. Privirea cu care simțim că ne privește într'un moment dat persoana dumnezească, cuvintele ce ni le spune, gesturile ce le face, chiar îmbrăcămintea în care se arată, sunt concretizarea acelui act de voință prin care ni se revelează atunci persoana dumnezească.

*

Dar acum să abordăm însuși miezul chestiunii. Cum e posibil să se arate Dumnezeu oamenilor sub o formă sensorială?

Mai întâi să vedem, forma aceasta sensorială este într'adevăr externă nouă din punct de vedere spațial, ocupă ea un loc în spațiu și prin urmare e întinsă și oarecum materială? Iși face Dumnezeu ad hoc o formă spațială sau sonoră? Lucrul se pare posibil. Dar aci cercetăm modul mai frecvent de apariție a lui Dumnezeu, acela în care nu se servește de ceva spațial. Câteva exemple: Vedeniile sfântului Ioan din Apocalipsă s'au petrecut «în Duh» (1, 10). Lumina de pe Tabor, și în ea Moise și Ilie, deși «strălucea ca soarele» (Mt. 17, 2), n'a fost văzută de cei dela poalele Taboului. Arhid. Ștefan «fiind plin de Duh Sfânt, căutând la cer, a văzut slava lui Dumnezeu» și pe Isus stând deadreapta lui Dumnezeu», fără ca cei din jurul lui să vadă ceva (Fapte 7, 55). Daniil (cap. 10) spune că cei din jurul său n'au perceput vedenia lui. Ingerii și cântările lor din noaptea nașterii Mântuitorului n'au fost văzuți

și auziți de altă lume afară de păstori. Și, ca să vedem întrucât corăspund condițiilor teofaniilor vedeniile lui Petru Lupu, ele n'au fost văzute de ciobanii de lângă el sau de preot deși îl auziau vorbind cu cineva. Toți aceștia au privit cu ochii deschiși, dar și lumea din jurul lor avea ochii deschiși și totuși nu vedea.

Aceasta-i dovadă că nu prin puterea naturală a ochilor au văzut toți aceștia și prin urmare ceace au văzut nu era ceva întins în spațiu, un obiect între celelalte. Imaginii văzute de aceștia nu-i corăspundea deci ceva spațial, material, senzibil. Ceace spune sfântul Grigorie Palama despre lumina de pe Tabor, se poate aplica tuturor vedeniilor înșirate de noi. El zice: «Dacă deci nu prin puterea senzorială au văzut acea lumină, căci atunci ar fi văzut-o și necuvântătoarele, ci prin puterea mintală care percepea

prin simțuri, sau, mai bine zis, nici prin puterea mintală — căci atunci orice ochiu ar fi văzut-o, și mai ales cei apropiați, strălucirea ei fiind mai presus de soare — dacă deci nici prin aceasta propriu zis n'au văzut acea lumină, atunci nici lumina aceea n'a fost propriu zis sensibil» (op. c. 49).

Nu sunt atunci cumva toate aceste vedenii, inchipiri, produsele imaginației, sau halucinații, cum cred așa de mulți? Aceasta e întrebarea capitală.

Ce sunt produsele imaginației, ce sunt produsele halucinației? Și unele și altele sunt imagini și sunete, adecă date senzoriale, fără obiect extern, spațial. Intocmai ca și vedeniile sfinte. Există totuși mari deosebiri între aceste genuri. Într'un articol viitor, le vom caracteriza pe rând, scoțând la iveală concluziile firești.

Dr. D. Stăniloae

Congresul național-bisericesc

Inaltul for al sfintei noastre biserici ortodoxe, *Congresul național-bisericesc*, în al zecelea an al actualei sale organizații, s'a întrunit în 14 l. c. în capitala țării, în sala de ședințe a Camerei deputaților.

S'a prezentat și de astădată un mare număr de membri, în frunte cu Inaltii ierarhi.

După terminarea serviciului religios la Patriarhie, congresiștii au trecut la Cameră, unde după îndeplinirea formalităților, ministrul cultelor, dl Al. Lapedatu, a dat cetire mesagiului regal de deschidere a Congresului.

Președintele, I. P. Sfințitul Patriarh Miron, rostește o caldă cuvântare salutând prezența congresiștilor și binecuvântând lucrările ce cad în competența congresului național-bisericesc. I. P. S. Sa a subliniat urmările bune, în timp de zece ani, de când strămoșeasca biserică este condusă pe temeiul unei noi organizații, arătând și unele îndreptări ce vor trebui îndeplinite, fiind reclamate de noua stare a împrejurărilor sociale.

În chestiunea *întâmplărilor dela Maglavit*, care trebuie privite cu deosebit interes, Inaltul chiriarh, răspunzând dlui N. Iorga, amintește hotărârile Sfântului Sinod (le publicăm în alt loc al ziarului. *Red.*), — care a căutat să canalizeze cele ce se petrec la Maglavit spre rosturile canonice și dogmatice ale bisericii.

Prețioase observații au făcut, în această discuție, dnii O. Goga, I. Petrovici ș. a., cerând ca mirenii să dea bisericii mână de ajutor în canalizarea pornirii de avânt religios al masselor țărănimii noastre.

În ziua a doua, Marți, în 17 Oct., după doxologia oficiată în paraclisul Patriarhiei, Congresul s'a deschis la ora 11, în Camera deputaților, sub președinția I. P. Sfințitului Patriarh Miron, pentru a proceda la *alegera*

unui episcop la eparhia vacantă a Aradului, Ienopolei, Hălmajului și a părților anexate din Banatul Timișan.

I. P. Sf. Patriarh Miron face elogiul decedatului episcop Grigorie, osârdiosul slujitor al bisericii și al neamului, arătând că, prin moartea lui neașteptată, biserica a pierdut pe unul din cei mai viguroși slujitori ai săi. După aceasta, I. P. S. Patriarh învită, conform statutului de organizare bisericească (art. 118), la conducerea alegerii de episcop la Arad, pe I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului. Se face apelul nominal. Colegiul electoral este în număr. Votarea decurge în ordine.

Despoindu-se scrutinul, se constată următorul rezultat:

Inscriși 205. Au votat 161 membri. Majoritatea absolută e 81 voturi.

Au întrunit: P. S. Andrei Crișanul 79 voturi; P. S. Tit Sîmedrea 70 voturi. Au mai întrunit câte 1 sau 2 voturi: P. S. Arhiepiscopul Vasile de Rășinari, P. C. Arhim. Iuliu Scriban, P. S. Galaction Gordun, P. C. Arhim. Suciș și Consilierul arhiepiscopesc Tr. Scorobeș.

Neîntrunindu-se majoritatea absolută a voturilor, urmează că alegerea să se facă din nou.

Congresul hotărăște ca alegerile dela ordinea zilei să se facă *Joi*, întrucât Miercuri țara sărbătorește aniversarea zilei de naștere a M. Sale Regelui.

*

În continuare, congresul s'a întrunit în ședință Marți d. a. la ora 5 și jum.

Membrul, dl Stelian Popescu, face o amplă comunicare cu privire la *Concordatul* încheiat în 1927 între Statul român și Vatican, — concordat care mulți ani de-a rândul a agitat în mare măsură opinia publică a țării. Dl Stelian Popescu depune pe biroul congresului un memoriu, în care se

cere ca, în mod excepțional, problema concordatului să fie pusă la ordinea zilei, dându-o unei comisii spre cercetare și raportare într-una din viitoarele ședințe. Memoriul arată că organele de specialitate ale ministerului cultelor au constatat că «Concordatul, prin o mulțime de dispoziții ale lui, prejudiciază în mod cu totul periculos unitatea sufletească a neamului nostru și integritatea teritorială a statului». Memoriul se identifică, fără rezerve, cu organele de specialitate ale ministerului cultelor și cu «Frăția Ortodoxă Română», «cerând denunțarea imediată a Concordatului prezent, dovedit instrument periculos împotriva statului nostru».

În chestiunea episcopilor ortodoxe din Maramurăș și Timișoara, congresul primește propunerea ca la Sighetul Marmăției să se înființeze un vicariat, și apoi să se perfecteze așezământul episcopesc al Maramurășului. Cu privire la Timișoara, congresul aprobă propunerea pentru înființarea episcopiei ortodoxe române în acel oraș. —

S'a ales o comisiune de 16 membri în scop de a studia modificarea legii de organizare a bisericii. —

La sărbătoarea aniversării zilei de naștere a M. Sale Regelui, membrii congresului, după ce au luat parte la serviciul religios din sf. biserica a Domniței Bălașa, s'au adunat în sala adunării deputaților, unde au făcut o frumoasă manifestare de patriotism pentru Suveran.

În ședințele următoare s'au citit și desbătut diferitele rapoarte prezentate congresului și privitoare la problema culturală, salarizarea clerului ș. a.

În ziua a patra, Joi, întrunindu-se membrii colegiului electoral în incinta camerei deputaților, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, președintele alegerii episcopului dela Arad, face cunoscut, că din partea membrilor eparhiali ai vacantei episcopii s'a primit o cerere, în care congresul este rugat să amâne alegerea pentru o dată ce se va stabili ulterior.

Cererea se aprobă.

Se procedează apoi la alegerea de mitropolit în scaunul vacant al Bucovinei.

Alegerea este prezidată de I. P. S. Mitropolit Nicolae al Moldovei.

Au votat 168 membri. Au intrunit: P. S. Visarion Puiu al Hotinului 136 voturi; Dr. Artisie Popescu 14 voturi; Arhim. Iuliu Scriban 3 v.; P. S. Vasile al Caransebeșului 1 vot. Anulate 14 voturi.

Este proclamat ales Mitropolit al Bucovinei P. S. Sa Visarion Puiu, primit cu aclamații din partea membrilor congresului.

Noul ales rostește dela tribună cuvinte de mulțămire, arătând cu ce fel de gânduri primește noua însărcinare de-a ocupa un mai înalt scaun vlădicesc. Cere jertfă și apostolat dela toți factorii cu răspundere în această țară.

Note biografice. — Noul Mitropolit Visarion, cu numele de botez Victor și de familie Puiu, s'a născut la 27 Februar 1879, în Pașcani, județul Suceava (astăzi județul Baia), din părinți moldoveni. Cursul seminarial l-a făcut în seminariile din Roman și din Iași, iar studiile teologice superioare la facultatea de teologie din București, unde a obținut titlul de licențiat în anul 1905.

A urmat, timp de doi ani, 1907 și 1908, cursurile academiei teologice, întemeiate de nemuritorul Petru Movilă, fiind bursier al fondului episcopului Melhisedec din Roman.

Intors în țară, a fost hirotonit preot în catedrala din Galați, la 6 Decembrie 1908, și ridicat la rangul de arhim. la 1 Ianuar 1909. La 1 April același an a fost numit director al seminarului din Galați și arhimandrit de scaun al eparhiei Dunării de jos.

La 1 Septembrie 1918 a fost trecut ca director al seminarului din Chișinău, iar la 1 Noembrie același an a fost numit exarh al mănăstirilor din Basarabia.

În ziua de 17/30 Martie 1921 a fost ales episcop al Argeșului, la 25 Martie hirotonit arhieru de mitropolitul primat Miron, în catedrala mitropolitană din București, și tot în aceeași zi investit, de regele Ferdinand I, iar la 27 Martie (Duminică Floriilor) instalat în scaunul episcopal dela Curtea de Argeș, unde a păstoriț doi ani.

Festivitățile de Duminică, în cinstea J. P. Sf. Nicodim, mitropolitul Moldovei

Duminică, în 13 Octombrie, s'a slujit dimineața Liturghie arhierască de către II. PP. SS. LL. mitropolitii Moldovei și Ardealului, înconjurați de un sobor de preoți. La sfârșitul sf. Liturghii I. P. Sf. mitropolit Nicolae a rostit un cuvânt de binevenit.

Redăm din această cuvântare următoarele rânduri rezumative:

Astăzi s'a făcut bucurie casei acesteia și credincioșilor ei, întâmpinând în mijlocul nostru pe venerabilul ierarh al Moldovei, pe Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Nicodim.

«Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu e deajuns spre lauda minunilor Tale».

Milostivul Dumnezeu ne învrednicește de mari bucurii, după lunga epocă de suferințe prin care a străbătut sfânta noastră biserică și dreptcredinciosul ei popor. În decursul acestor suferințe, noi n'am rămas singuri în purtarea greutăților, ci pe lângă ajutorul de sus am primit lumina și sprijinul dela frații de același sânge și aceeași credință de peste Carpați. Acest ajutor ni-a venit dela Scaunele vlădicesci ale fraților noștri, între cari cel al Mitropoliei Moldovei a avut totdeauna inima deschisă către noi. De acolo ni-a venit cuvânt de mângâiere și întărire pentru păstrarea credinței noastre și pentru a rămânea strâns legați de altarul nostru strămoșesc.

De acolo am primit cărțile ieșite din tiparnițele călugărilor cucernici, cari sfidând granițele nedrepte ale Carpaților ne-au adus slova românească.

Așa ni-am păstrat cu toții același suflet românesc, adăpându-l din același izvor al credinței și închinându-ne în aceeași limbă la unul și același altar al sfintei noastre biserici. Această biserică când a învățat pe toți fiii ei să creadă la fel și să se roage la fel de o parte ca și de cealaltă a Carpaților, a săvârșit opera cea mare de unificare sufletească și a creat acel front național care a triumfat definitiv prin gloria armatei române. Astfel această unitate sufletească a fost condiția sine qua non pentru înfăptuirea celeilalte unități, unitatea noastră politică națională.

Astăzi avem deosebită bucurie și cinste, să sălutați în această casă a sufletelor noastre, în biserică noastră Catedrală, pe urmașul nemuritorilor Mitropoliți Varlaam, Dosoftei și Veniamin Costachi, pe celce cu strălucire este purtătorul unei mari tradiții de cultură legată de scaunul Moldovei, pe I. P. Sf. Sa Mitropolitul Nicodim.

I. P. Sfințite și Prea iubite frate în Hristos, în numele meu și al întregului popor Te rog să primești mulțumirile noastre pentru facerile de bine de care s'a împărtășit biserică noastră și credincioșii ei în tot decursul timpului de suferințe, din partea scaunului Moldovei.

Lumina și darul lor frățesc a biruit și s'a dovedit mai puternic decât toate uneltirile vrășmașilor.

Mulțumesc I. P. S. Voastre pentru că ne-ai trimis urmând tradiției din rodul muncii I. P. S. Voastre cărți pentru lu-

În ziua de 28 Februar (13 Martie) 1923, a fost ales episcop al Hotinului.

I. P. S. Visarion este membru al comisiei monumentelor istorice și al diferitelor societăți de binefacere din tot cuprinsul țării. A publicat articole de cuprins istoric și bisericesc, și colecții de predici.

Dar cea mai însemnată activitate a desfășurat-o în cârmuirea eparhiei Hotinului, dela Mai 1923 și până în Octombrie 1935, deci aproape doisprezece ani. În această vreme a construit catedrala episcopală din Bălți și peste 50 biserici noi.

minarea poporului. Amintesc îndeosebi cartea cu 26 predici, tâlcuire la Crez, iar mai târziu prețioasa operă: Un păstor model.

Când s'a săvârșit hirotonirea mea de Mitropolit, I. P. S. Voastră nu ați pregetat a lua parte, fapt care mi-a rămas adânc întipărit în sufletul meu.

Astăzi I. P. S. Voastră ați venit la noi cu toată dragostea purtată și până acum. Vă rugăm să primiți prinoul recunoștinței noastre, a întregului cler și popor ardelean, urări de sănătate, de păstorie îndelungată spre slava bisericii și spre înălțarea neamului nostru.

Totodată Vă rog acum, de față fiind, să împărtășiți credincioșilor adunați în această sfântă biserică precum și tuturor celorce nu sunt aci, arhierasca binecuvântare în clipa fercită când frate se întâlnește cu frate, își dau mâna și se'mbrățișează, cerând dela bunul Dumnezeu prosperare pentru neamul nostru românesc. Să trăiți I. P. Sfințite mulți și fericiți ani!

După aceea luând cuvântul I. P. S. Sa Nicodim, a spus cam următoarele:

Aveam o datorie, o datorie de recunoștință și de constiință să viu la I. P. S. Ta, pentru dragostea pe care mi-ai arătat-o venind la instalarea mea ca Mitropolit al Moldovei, Iași. Voiam de mult să viu, dar sănătatea nu mi-a îngăduit. Azi sunt aci încința I. P. S. Tale și a poporului dreptcredincios.

De când sunt aici, m'am tot șters la ochi și m'am pipăit la inimă să văd dacă e aievea sau e un vis, înfrățirea noastră. Prea a fost greu jugul de purtat, jug pus pe grumazul acestui popor. De aceea e așa de slăvit prezentul, după ce Dumnezeu a turtit deodată pe toți dușmanii.

Și în sf. Scriptură găsim o vedenie, un uriaș mare, cu cap de aur, piept de argint, pântece de aramă și picioarele de ceară. Și dintr'un munte se desprindea o piatră mică și prăvălindu-se peste acest uriaș, îl doboară la pământ, prefăcându-l în pulvere purtată de vânt; iar petricica a crescut peste tot pământul, formând un munte puternic.

Această vedenie a avut o prorocul Daniil. Piatra care a lovit monstrul, simbolizează pe Hristos. Muntele care a acoperit pământul a fost creștinismul, care a cucerit păgânismul cu idolii lui.

Iată, așa a biruit creștinismul prin dreptate și tot dreptatea a biruit pe idolii cari apăseau neamul nostru.

Erau, ce-i drept creștini și cei din stăpânirea trecută, dar nu după fapte. Faptele lor nu erau creștinești, fiindcă a ținea sub jug 10 națiuni, asta nu era faptă creștinească.

A sfârșama altare și lăcașuri sfinte și a arunca cu dinamita în ele, asta nu era lucrul lui Dumnezeu. Și așa Dumnezeu pentru asemenea nedreptăți a trimis judecata lui, doborând idolii. Iată minunea lui Dumnezeu! Din pietrele ce le-a adunat Dumnezeu la un loc, a făcut un munte mare, românismul. Și fiindcă muntele e făcut din piatră, el nu piere căci e legat prin credință și dragoste. Darul cel mare ne-a sosit. Nimic mai

frumos decât a trăi frații împreună. Aceasta e ca o jertfă sfântă. Unirea e ca roua ce se coboară pe pământ.

Dacă unirea e un dar așa de mare dela Dumnezeu, apoi trebuie să-l prețuim. Timpuri grelesunt, — și azi, și sunt și astăzi de aceia cari vor să redevină uriașul din sf. Scriptură. Pentru a înfrunta această primejdie, care ne amenință neamul, să ne silim ca prin sentimentul de iubire frățescă să facem ca stânca cea mare din piatră să se transforme în granit, pe care vrășmașul să nu-l poată sfărâma. Muntele nostru numai astfez întărit va putea dura dealungul veacurilor. Trebuie să fim recunoscători față de jertfa înaintașilor noștri și aceasta o arătăm numai dacă vom ști păstra ceea ce ei ni-au dat cu prețul vieții lor.

Și acum îmi dați voe să Vă mulțumesc I. P. Sfințite pentru dragostea ce mi-o arătați și la rândul meu, să rog pe bunul Dumnezeu să reverse binecuvântarea Sa peste tot poporul românesc.

Rog pe Dumnezeu să Vă ajute să continuați cu tot atât spor păstoria I. P. S. Voastre și să Vă bucurați de roadele acestei păstoriri.

Să trăiți mulți, mulți, fericiți ani. Amin.

După sf. liturghie a urmat în reședința mitropolitană o recepție în onoarea I. P. Sf. mitropolit Nicolae, la care au participat preoțimea din centrul arhieriscopesc și mireni fruntași ai orașului Sibiu. P. S. Sa arhierul vicar Vasile Stan, dl I. Lapedatu, șef ministru, dnii profesori universitari Onisifor Ghibu și I. D. Ștefănescu, dl prefect al jud. Sibiu N. Regnan și dl primar al orașului Piso, PP. CC. LL. Păr. consilieri arhieriscopesci: Dr. G. Proca, Tr. Scorobef, V. Nistor, dl D. Coltofeanu, Ier. Grovu, Păr. rector al Academiei teologice Andreiane, N. Colan, dl director I. Sandu, prof. Dr. D. Stăniloae.

După masă, la ora 4, II. PP. SS. LL., însoțiți de PP. CC. LL. Păr. Consilieri arhieriscopesci, au plecat la Rășinari, la mormântul marelui mitropolit Andrei Șaguna. Acolo au fost întâmpinați de Păr. prot. E. Cioran, de preoții, școlile și poporul rășinarian. Păr. protopop le-a urat bun venit. S'a slujit apoi o rugăciune la mausoleul mitropolitului Andrei Șaguna, iar I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a depus o frumoasă coroană de flori pe mormânt, apoi a ținut poporului adunat în număr mare o cuvântare, căreia a răspuns I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae.

* * *

La ora 10 jum. I. P. Sf. Nicodim a părăsit Sibiul, plecând la București împreună cu I. P. Sf. Nicolae. În drum spre gară I. P. S. Sa a fost însoțit de mulți preoți, profesori și alte persoane. În gară a fost întâmpinat de corul studenților Academiei teologice, cari au cântat „Mulți ani trăiască” și alte cântări, în cele câteva minute înainte de a pleca trenul.

La despărțire I. P. S. Sa a împărtășit tuturor arhierasca binecuvântare, iar corul a intonat din nou „Mulți ani trăiască”.

Trenul a plecat încet, lăsând răgaz I. P. Sfințitului să împărtășească tuturor încă odată binecuvântarea Sa arhierască, lăsând în sufletele tuturor impresia bunului și blândului păstor.

* * *

În această vizită la Sibiu I. P. S. Sa Nicodim a fost însoțit de dl I. D. Ștefănescu, profesor la Paris și Bruxelles.

Dăruiri pentru biserici. În urma intervenirii dlui Dr. Aurel Vlad, societatea din București „Mica” a acordat de curând un ajutor de douăzeciimi Lei pentru biserică ortodoxă română din Geoagiu Bai, și cincimii Lei ajutor bisericii ortodoxe rom. din Brănișca. Laudă merită generoșii conducători, cari dau dovadă de bune sentimente creștinești și naționale.

Suveranul nostru a împlinit 42 de ani

«Trăiască Regele!» a răsunat glasul poporului român din întinsul țării, la sărbătorirea celor 42 de ani ai vieții M. Sale, în ziua de 16 Octombrie 1935.

Sfintele noastre biserici au cinstit ziua aceasta prin săvârșirea de slujbe religioase, înălțând către Cel Atotputernic fierbinți rugăciuni de lungă și fericită viață, cu glorioasă domnie, Suveranului care veghează cu nesfârșită grijă și dragoste pentru progresul și întărirea neamului românesc și a bisericii Sale.

În catedrala mitropolitană din Sibiu s'a făcut, prin preoșimea locală, la ora 11, slujba religioasă, la care au participat toți reprezentanții autorităților civile și militare, precum și școalele cu tinerimea și corpul didactic și alt numeros public sibirian.

Trupelor din fața catedralei li-a vorbit cald și avântat, aducând omagii Suveranului, dl general *Cristea Vasilescu*; în piața «Regele Ferdinand I», s'a desfășurat defilarea trupelor în fața dlui general comandant de corp, *V. Economu*.

M. S. Regele despre meritele Facultății de Teologie din Cernăuți. În cadrul inaugurării cursurilor universitare din Cernăuți, din 12 Oct. c., M. S. Regele a rostit despre trecutul Facultății de Teologie următoarele juste aprecieri:

Fără a lăsa prea în umbră celelalte ramuri de învățatură, aceea care pentru propășirea Neamului nostru a strălucit ca o lumină deosebit de vie, a fost Facultatea de Teologie ortodoxă. Ea a venit ca o nevoe imperioasă a credinței noastre s'o întărească cu o nouă forță culturală. Condusă cu o deosebită cinste de profesori luminați ca *Eusebiu Popovici*, *Sf. Găină*, *Venerabilul Clemente Popovici*, au dat ierarhi distinși ai bisericii noastre, printre cari vom numi pe mult regretații mitropolit *Pimen al Moldovei* și *Nectarie al Bucovinei*.

Astăzi când se simte și mai vădit nevoia unei preoșimi conștiente, adânc pătrunsă de credință și de misiunea ei de conducător sufletesc al poporului, Facultatea de Teologie trebuie să ocupe un loc de frunte în organizarea culturii românești, ca să poată fi în stare să ducă cu toate puterile o luptă pentru adevăratul Creștinism conștient și viu, luptă care pe zi ce trece devine mai aprigă și mai imperativă. (Aplauze).

În această legătură M. S. a găsit necesar să recunoască și însemnătatea Maglavitului:

Semne îmbucurătoare se ivesc, mișcări sufletești, cum sunt pelerinajele de misticism curat dela *Maglavit*, ne arată că Biserica bine îndrumată și slujită de adevărații apostolii ai menirii lor, are putința de a se înălța și de a juca rolul ei de îndrumător al celei mai frumoase vieți sufletești.

O conferință frumoasă. În raportajul publicat în numărul trecut al «Tel. Rom.», despre congresul Asociației clerului «*Andrei Șaguna*» din greșală nu s'a amintit conferința deosebit de luminoasă pe care a ținut-o la acest congres *Părintele Fl. Codreanu*. Facem cuvenita rectificare, adăugând că expunerile distinse ale preotului *Arad* au avut darul să lămurească, documentat și cu entuziasm, o mare problemă de cea mai acută actualitate: «*Greutățile zilei de azi și datoria clerului*».

Nr. 8770—1935

Comunicare

Se aduce la cunoștință că erezii după *Părintele Sebastian Ciocan* din *Petritla Reg. Ferdinand*, decedat la 3 Septembrie 1935, în baza Ș-ului 5 din regulamentului fondului de ajutoare preoșesc, au primit dela *Cassa Arhidiecezană* din Sibiu, în număr, fără nici o reținere, ajutorul preoșesc de Lei 50.000.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopesc dela 2 Octombrie 1935.

Dela Congresul Asociației Clerului Andrei Șaguna

În congresul — al 14-lea — ținut la *Caransebeș* în 7 Octombrie 1936, s'a citit și discutat moțiunea cuprinzând revendicările juste ale sfintei noastre Biserici ortodoxe și ale clerului său.

Moțiunea are următorul cuprins:

Preoșimea Ortodoxă română din Mitropolia Ardealului organizată în Asociația clerului «*Andrei Șaguna*», întrunită în al XIV-lea Congres anual al său la *Caransebeș*, în zilele de 6 și 7 Octombrie 1935, a votat următoarea moțiune:

1. Congresul își exprimă omagiile de recunoștință și de admirație față de memoria marilor și neuitaților arhieriei *Ioan Popasu* și *Grigorie Comșa*, cari au păstorit cu înaltă vrednicie poporul credincios al Bisericii dreptmăritoare din părțile *Banatului*, făgăduind să le păzească și sporească duhovniceasca și naționala lor moștenire.

2. Accentuează din nou importanța învățământului religios și al educației religioase în școalele de toate gradele, cerând onoratului Minister al Instrucțiunii publice să introducă în orarul tuturor școalelor secundare și profesionale câte două ore săptămânale destinate acestui învățământ.

3. Reînnoște vechea și justa cerere, ca onoratul Minister al Instrucțiunii publice să acorde cel puțin uneia din Academiiile noastre teologice dreptul de a conferi titlul de licență, întrucât profesorii și studenții acestor școale au aceeași pregătire ca și profesorii și studenții Facultăților teologice și întrucât acest drept i s'a acordat și Academiei greco-catolice din *Blaj*. Cere mai departe ca absolvenții acestor Academii să fie admiși la examenul de capacitate pentru catedrele de religie din învățământul secundar, întrucât Bisericii noastre nu i se poate răpi nici dreptul, nici datoria de a face, prin slujitorii ei, educația religioasă a fiilor ei din școalele secundare.

4. Se identifică integral cu hotărârea celor peste șase sute de mii de credincioși ai sfintei noastre biserici, cari prin organizația *Frăției Ortodoxe Române* au cerut anul trecut denunțarea acordului încheiat între Guvernul român și Vatican la 1932 și cere actualului guvern al țării să denunțe cât mai grabnic atât pomenitul *Acord*, cât și *Concordatul* cu Roma, la fel de păgubitor pentru statul român și pentru Biserica lui ortodoxă.

5. Insistă din nou pe lângă cărmuirea țării să facă de urgență toate demersurile necesare, pentru ca averea fundației *Gojdu* să fie adusă în țară și să fie redată destinației sale de-a înlesni tineretului nostru școlăresc silitor dar sărac continuarea studiilor la universitate, iar conducerii noastre bisericesti i se adresează cu rugămintea de a aduce în țară și osemintele marelui mecenat *Emanoil Gojdu*.

Congresul constată cu durere că o mare parte din vechile revendicări ale Bisericii ortodoxe și ale slujitorilor ei nu au fost încă satisfăcute. De aceea cere din nou guvernului țării:

6. Aplicarea art. 31 din legea Cultelor cu privire la ajutorul pe care-l acordă statul acestor culte potrivit cu «numărul sufletelor, averea și nevoile reale» ale acestora. Biserica ortodoxă nu mai poate fi lăsată în actuala ei stare de inferioritate materială față de celelalte culte privilegiate și astăzi.

7. Legiferarea cât mai urgentă a armonizării salariilor în cadrul căreia preoșimea să fie tratată după normele de salarizare ale corpului didactic.

8. Până la armonizarea salariilor să se revină asupra reducerilor nedrepte aplicate cu începere de 1 Aprilie 1935 prin scăderea veniturilor sesiunii parohiale și a veniturilor stolare, foarte adeoseori iluzorii, din salariile preoșesti. Venitul sesiunii face parte integrantă din salariu, iar prezumtivele venite stolare

încă au fost avute în vedere la fixarea așa de modestelor salarii preoșesti. Scăderea acestor venituri încăodată, echivalează cu o nouă curbă specială aplicată clerului, curbă pe cât de deghizată, pe atât de nedreaptă.

9. Intregirea parohiilor vacante, de o arzătoare necesitate, deoarece după cum o școală nu poate rămânea fără învățător, tot asemenea o parohie nu poate rămânea fără preot. Nici măcar considerații bugetare nu se pot opune acestor întregiri, deoarece salariul bugetat al preoșilor încetați din viață e suficient pentru instituirea unui număr dublu de preoși noi.

10. Achitarea gradațiilor restante ale preoșilor, neplătite dela 1 Ianuarie 1932 până astăzi, gradații cari se achită corpului didactic. Cere deasemenea gradația a 5-a pe seama preoșilor, așa cum se da membrilor corpului didactic.

11. Achitarea ajutorului familiar să se facă conform legii, deci după 1 a lunii următoare anunțării nașterii copilului.

12. Respectarea actuala arondări a protopopiatelor din Mitropolia Ardealului și acordarea diurnei legale pe seama protopopilor.

13. Acordarea unui adaus de 50% la salariul preoșilor cari funcționează în așa numita zonă culturală, adaus pe care-l primesc împreună cu zece hectare de pământ spre folosință și învățătorii din această zonă.

14. Acordarea noimii (1%) la salariu pentru fondul de pensii și ajutoare al preoșilor și preoteselor văduve și trecerea preoșimei ortodoxe din Ardeal la fondul de pensii al statului.

15. Acordarea de salarii pe seama cântăreșilor din Ardeal peste tot, sau cel puțin pe seama cântăreșilor cu diplomă, a celor din săcuime, din munții *Apuseni*, și dela reședințele protopopeșii.

16. Preoșimea constată cu durere că Onor. Minister al Cultelor nu respectă destinația sumelor bugetate pe seama Bisericii ortodoxe române. Așa de pildă, din bugetul anului 1934 unei considerabile sume destinate Bisericii ortodoxe i s'a dat altă întrebuințare. Tot asemenea dela art. 94 (cheltueli materiale ale Bisericii ortodoxe) s'a luat suma de Lei 300.000, dându-se Operei române din *București*.

Preoșimea ortodoxă română, conștientă de înalta sa misiune, declară că și va îndeplini și în viitor cu devotament și entuziasm, ca și în trecut, datoria de înțeleaptă povățuitoare a poporului credincios, dar cere în același timp cărmuitorilor țării să-i stea în ajutor și să-i judece cu dreaptă judecată atât de vechile și atât de justele ei doleanțe.

Sfântul Sinod și minunea dela Maglavit

În ședința dela 5 Octombrie 1935, Sfântul Sinod a luat următoarea hotărâre, asupra celor întâmplare la *Maglavit*:

Sfântul Sinod, ascultând raportul *P. S. Episcop al Râmnicului Noului Severin*, relativ la întâmplările minunate ce se petrec la *Maglavit* și în jurul cioabanului *Petrache Lupu*, și

Având în vedere entuziasmul și setea religioasă stârnită în poporul credincios de aceste întâmplări;

Având în vedere marea mulțime de pelerini ce se îndreaptă spre această localitate în fiecare zi;

Având în vedere efectele salutare ce ni se semnalează, asupra vieții morale și religioase a fiilor sfintei noastre biserici ca urmare a acestor întâmplări;

Având în vedere că, nici teofania despre care se afirmă că a avut-o *Petrache Lupu*, nici celele ei învață și povățuiește pe oameni, — precum: să se

pocăiască, să nu facă fapte rele, să țină posturile, să se ducă la biserică atunci când bate clopotul, ca să se roage, să țină sărbătorile cele de acum, etc. — și nici faptele minunate (vindecări de boale în chip extraordinar) nu sunt în contradicție cu învățătura sfintei noastre biserici, —

Sfântul Sinod, mulțumind lui Dumnezeu cu smerenie pentru binefacerile ce a făcut părinților noștri, precum și pentru mila pe care a făcut-o cu noi și cu poporul Său credincios prin semne și minuni, ia act cu bucurie de raportul *P. S. Episcop al Râmnicului Noului Severin* și dispune:

a) Numește o comisiune care să urmărească desfășurarea evenimentelor dela *Maglavit*, făcând raport și propuneri Sfântului Sinod pentru a asigura un curs normal al lucrurilor și serviciilor liturgice spre folosul duhovnicesc al pelerinilor;

b) Recomandă *P. S. Episcop al locului* să porceadă de urgență la organizarea și buna povățuire duhovnicească a credincioșilor ce merg în pelerinaj la *Maglavit*. În scopul acesta se va dispune:

Să se trimită la *Maglavit* un număr suficient de clerici încercați, care împreună cu preotul local să ajute și să îngrijească de nevoile duhovnicești ale mulțimei de credincioși ce se duc acolo în pelerinaj.

Darurile ce se vor strânge se vor întrebuința, la vremea când va hotări autoritatea bisericască superioară, pentru construirea unui sfânt locaș pe locul unde se petrec minunatele fapte aduse la cunoștința Sfântului Sinod de către *P. S. Episcop al Râmnicului Noului Severin*.

Până atunci însă se vor lua măsuri urgente, să se construiască în timpul cel mai scurt posibil o sfântă biserică, unde să se săvârșească zilnic sfânta liturghie și alte sfinte taine și slujbe liturgice pentru trebuințele duhovnicești ale pelerinilor.

c) Comisiunea prevăzută la punctul a) de mai sus se institue prin alegere din următorii PP. SS. Membri: *PP. SS. Episcopi Vartolomeu al Râmnicului Noului Severin*, *Lucian al Romanului* și *P. S. Arhiepiscop Titu Simeonia Târgovișteanul*.

Notă la o întâmpinare

În introducerea articolului meu «Incercare despre teofanii I» (Telegraf Român din 23 Septembrie c.) numisem pe *păr. prot. Al. Brotea* între aceia cari nu admit teofaniile. *P. C. Sa* ne trimite acum o întâmpinare. Intrucât însă această întâmpinare a apărut între timp în «*Gazeta Transilvaniei*» Nr. 78 din 6 Octombrie, ziarul nostru n'o mai poate publica.

La multe chestiuni, din întâmpinarea *păr. prot. Brotea*, se vor afla răspunsuri în seria de articole despre teofanii pe cari le vom publica îndată ce avem spațiu la ziar. Iar întrucât voi socoti că mai rămân în articolul *P. C. Sale* chestiuni neatînse, voi veni și cu un răspuns special.

Până atunci am ruga pe *păr. prot. să ne lămurească asupra punctului principal din discuție: admite sau n'admite teofanii, adică revelări ale lui Dumnezeu în formă de imagini*, nu numai prin inspirare de idei. Căci întâmpinarea *P. C. Sale*, deși e scrisă în jurul acestei teme, nu o lămurește. Pe de-o parte *P. C. Sa* pare că se plânge că l-am nedreptățit numărându-l între adversarii teofaniilor (dl *prof. Dr. Stăniloae* «mi-a făcut o nedreptate înscriindu-mă în rubrica celor cari fac tăgadă afirmației că Dumnezeu se poate arăta oamenilor»). Pe de alta însă crede că «teofaniile, cu tot substratul lor biblic au o notă subiectivă, provocatoare de diverse talmăcirii exagatice», iar lumina de care vorbește *sf. Grigorie Palanca* n'o socotește altceva decât «lumină de inspirație sfântă», adică un fel de înțelegere de idei, deși *sf. Grigorie Palanca* a luptat contra lui *Varlaam* apărând tocmai teza că lumina din *Tabor* nu e înțelegere, ci e o lumină propriu zis, însă nu materială, ci spirituală.

Am dori ca *păr. prot. Brotea* să-și lămurească dacă admite sau nu teofaniile în general, ca să știm dacă negația *P. C. Sale* se referă peste tot la ideea teofaniei, sau numai la cazul lui *Petrache Lupu*.

D. S.

Probleme-Recensii-Comentarii

Cântările bisericesti. — Cântarea este tovarășul nedespărțit al omului în multe din manifestările vieții sale, în clipe de bucurie, de întristare, de nădejde sau de durere.

Biserica, apreciind însemnătatea cântării, a adoptat-o în slujba mântuirii sufletelor în cădela începutul ei. Sfântul apostol zice: «*De este cineva vesel, să cânte psalmi*».

Cântarea bisericască, melodiioasă și înălțătoare, evocând rostul nostru pe pământ, precum și lumea de dincolo de veac, este și un bun mijloc în *misionarism evanghelic*.

În serile de iarnă, la ședințele „Oștii Domnului” și ale altor societăți religioase, preotul harnic poate instrui tineretul în răspunsurile dela sfânta Liturghie. E frumos și e pilduitor fără îndoială să auzi credincioșii preamărind, în cântări de laudă și de mulțămire, pe Răscumpărătorul nostru. Cu câtă atenție ei urmăresc astfel desfășurarea sfintei Liturghii!

Eată și două exemple:

Intr'o comună vecină cântărețul bisericesc, propunându-și să adune pe toți bărbaii, între 25 și 35 ani, și să-i învețe să cânte răspunsurile liturgice, și-a înfiripat un cor pe două voci. Intr'o singură earnă a încercat să-i învețe cântările mai ușoare. Oamenii și-au dat silință și au izbutit. La început nesiguri, dar după neîntreruptă străduință, azi cântă cu toții în corul dirijat de cântăreț. De atunci un adevărat revirement duhovnicesc s'a petrecut în sufletele lor. De unde, până atunci, nu mergeau la biserică decât puțini, acum nu mai lipsește nici unul din ceice cântă. Când ei aud clopotul sunând, par'că un duh nou îi cheamă la sfânta jertfă euharistică.

Alt caz, mi s'a întâmplat mie: Odată am cântat, cu copiii dela școala primară, în biserică (unison). Această preamărare alui Dumnezeu, din gura celor mici și nevinovați, a produs atâta mângăiere în mijlocul credincioșilor, încât după ce am ieșit din biserică m'au întimpinat femei cu lacrimi de bucurie zicând: «*Dumnezeu să-ți ajute, părinte, că mult ni-ați alinat sufletul*».

Rezultă astfel că învățarea cântărilor bisericesti de către credincioși se impune ca necesitate, pentru a face cât mai rodnică misiunea evanghelică ce avem de îndeplinit.

Acest lucru se poate realiza în timpul liber ce-l au credincioșii, îndeosebi cu venirea iernii. În felul acesta o nouă evlavie, un nou duh, s'ar înstăpâni în lumea credincioșilor din satele noastre.

V. D. I.

„Ofensiva Bibliotecii parohiale”. — În protopopiatul Orăștie, urmându-se, la prilejuri potrivite, propaganda în folosul dezvoltării „Bibliotecii parohiale”, în sensul celor scrise în Nr.ii 39 și 40 ai „Telegrafului Român”, — păr. prot. I. Moța a vorbit Duminecă în 13 Octomvrie în biserică din Orăștie despre „Biblioteca parohială”, lăsând la sfârșitul cuvântării, să fie purtat un disc pe care era pusă o carte de rugăciuni din cele nouă, — și îndată s'au adunat daruri dela credincioși Lei 640 pentru a se cumpăra, pe seama Bibliotecii parohiale, cărți potrivite să se cetească de tot poporul.

Iar Luni, în 14 Oct., fiind preoțimea cercului religios Beriu adunată pentru serviciu în sobor în parohia Sibielului vechi, — între cele 3 predici ce s'au ținut (de preoții Dr. A. Baci și Ios. Dumitru, 2 la liturghie una la vecernie), a treia a fost tot despre Biblioteca parohială. Discul purtat după ea, a adunat dela credincioși cari au ascultat și au înțeles îndemnul, 250 Lei. Unii credincioși nelind pregătiți înainte de masă, că li se va cere vre-o jertfă de acest fel, au venit după masă, la vecernie,

și au dăruit, nevrând să lipsească dintre cei cari au răspuns la folositoarea chemare.

Oficiul protopopesc a și adus întâiul număr de cărțile de acest fel: sânt 24 broșuri din colecția de publicațiuni religioase și morale zisă «*la și citește*», cari apar la București la un loc cu foaia bis. „Duminea Ortodoxă” (București, Biserica Sîta Vineri-Herasca, administrator Pr. N. Runceanu). Sânt broșuri mici, cele mai multe de cât 32 pagini, și se vând cu 3—4 Lei una. Toate cele 24 aduse costă 94 Lei. Sânt cărțile alese, cât originale, cât prelucrate după autori străini, sau tălcuiri din sf. Scriptură, — scrise cu grijă ca să înrăurească în bine sufletul cetitorului, făcându-l mai bun. Unele au trecut așa de bine în 2—3 ani, că au ajuns la a 5-a, a 6-a mie, ba una din ele „Drumul Crucii” (cu 10 Lei) e la a 25-a mie de exemplare!

Parohiile în care s'au adunat bani pentru Biblioteca, parohială le-au primit deocamdată pe acestea, — și cucernicii preoți le impart spre citire printre cei mai buni tineri, băieți sau fete, cari au să po-vestească părinților lor că ce au învățat din cartea nouă, primită din Biblioteca parohială.

Vor fi alese apoi și procurate celelalte cărți de acest fel dela Episcopiiile noastre și dela Librăriile care, prețuind acest fel de cărți, le-au editat, — până se vor îmbogăți bine-bine Bibliotecile parohiale.

Cor.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. Sf. Sa Mitropolitul nostru Nicolae s'a întors la reședința Sa în ziua de Sâmbătă (19 c.) dela București, unde a luat parte la ședințele congresului național-bisericesc.

Hirotoniri. Au fost hirotoniți întru presbiteri următorii clerici: Aurel Igna pentru Boholt (Deva); Jacob Cantor pentru Dupușul; iar întru diacon Adam Nicoară pentru Dumbrava (eparhia Arad).

După 20 de ani. Se împlinesc Luni, în 21 Octomvrie 1935, douăzeci de ani dela moartea fostului director al liceului „Andrei Șaguna”, Virgil Onițiu, care a muncit la această școală timp de 26 de ani, ca profesor și director, cu o râvnă și pricepere pilduitoare. Întru pomenirea neîntrecutului pedagog și a luminatului luptător pentru progresul școlii și al bisericii noastre, se va sluji Luni, în 21 l. c., un *parastas* în cimitirul din Groaverii Brașovului, la care participă profesorii și tinerimea școlară a liceului brașovean „A. Șaguna”. Sânt invitați a lua parte la piosul act foștii elevi și cunoscuții vrednicului director Virgil Onițiu.

Amânare. Sfințirea Capelei și Bibliotecii mitropolitane din Sibiu s'a amânat pe ziua de Duminecă în 27 Octomvrie 1935.

Moartea unui mare artist. Unul dintre aleșii fii ai neamului, și bun creștin, venerabilul decan al scenei românești, maestrul *Constantin Nottara*, — cunoscut și apreciat, în piesele lui Barbu Delavrancea, și de publicul sibian, — a încetat din viață în etate 76 ani, în ziua de 15 Octomvrie 1935. Timp de peste o jumătate de veac a tălmăcit, în mod ideal, eroii clasici și moderni ai teatrului și a îndrumat pe tinerii noștri actori prin lecțiile sale de profesor conștiincios al conservatorului de artă dramatică din București. A fost înmormântat fără discursuri și fără onoruri, respectându-se astfel dorința dispărutului. În veci pomenirea lui!

Act de mulțămire. Doamna *Margareta Cristescu* domiciliată în Constanța, a dăruit pe seama bisericii ortodoxe române din comuna Țapuș, protopopiatul Mediaș, suma de 3000 (treimii) Lei. Credincioșii din parohie, adânc recunoscători, aduc și pe această cale sincere mulțumiri generoasei donatoare. Pentru oficiul parohial: Pr. V. Doroga.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 20 Octomvrie 1935, va predica păr. Gh. Secaș.

Nr. 779—1935

[33] 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante Moeciul de sus, de clasa III-a, protopopiatul Bran, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
 2. Venitele stolare aprobate de Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, cu ordinul Nr. 4544—1929.
 3. Sesia parohială: 2 jug. fânaț.
- Cererile de concurs, provăzute cu documentele necesare și cu autorizația de a concura dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc Bran, iară concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sârbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptcredincios.

Zărnești, 20 August 1935.

Vasile Stoicanea
protopop.

Nr. 243—1935

(37) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Poenița Tomil cu filiile Ferigi și Merisorul de munte, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Intregirea salariului dela stat.
 2. Sesia parohială 6 jug. 376□ arător, 2 jug. 284□ fânaț, 1 jug. 207□ grădină și 5 jug. 200□ pășune, precum și folosirea cimitirelor, peste tot 14 jug. 1067.□
 3. Birul parohial (adăul) în bucate, câte 20 litri porumb sfărâmat sau grâu de fiecare casă.
 4. Venitele stolare uzitate în protop.
 5. Până la edificarea casei parohiale, materia va închiria locuință potrivită.
- Cererile de concurs și aprobarea dela Consiliul arhiepiscopesc, de a concura, se vor înainta în termen oficiului protopopesc, ear concurenții se vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii. Oficiul protopopesc al tractului Dobra, în înțelegere cu consiliul parohial.

Dobra, la 23 Mai 1935.

Iosif Morariu,
protopop.

Nr. 284—1935.

[34] 3—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Mărgineni, protopopiatul Oltul, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială cu dependențe.
3. Venitele stolare, stabilite de adunarea protopopească pentru întregul tract.

Cererile de concurs însoțite de actele cerute, — între care e a se socoti și autorizația de candidare din partea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, — se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Oltul în Șercaia, județul Făgăraș, în termenul fixat.

Concurenții se vor prezenta, cu prealabila încuviințare a subsemnatului, în vreo Duminecă sau sârbătoare, în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Șercaia, la Iunie 1935.

Oficiul protopopesc:
Valeriu Judele
protopop.

Nr. 247—1935

(43) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Buzd, din protopopiatul Mediașului, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială 20 jugăre arător și fânaț.
3. Casa parohială (3 camere) cu supraedificate.
4. 6 stânjini lemne da foc din pădurea comunală, adusul lemnelor îl privește pe preot.
5. Stola obișnuită în tract.

Candidații îndreptățiți își vor trimite subsemnatului cererea de concurs provăzută cu toate documentele necesare, anexând și autorizația de candidare dela Prea Veneratul Consiliu arhiepiscopesc, și cu avizul oficiului protopopesc se vor prezenta în parohie și în biserică la serviciul liturgic.

Mediaș, 4 Octomvrie 1935.

Oficiul protopopesc ort. rom.
Ioan Crăciun,
protopop.

Nr. 223—1935

(39) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Socet cu filiile Poiana-Rechișelii și Runcul-Mare, din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

- a) Casă parohială corăspunzătoare.
- b) 4 jug. fânaț.
- c) Câte una măsură porumb smicurat, (măsura à 30 litri), sau prețul de piață a unei măsură de porumb smicurat, dela fiecare familie din materă și filii.
- d) Una zi de lucru de fiecare fum din materă și filii.
- e) Stola obișnuită în parohie.
- f) Salarul dela Stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiunea dela Preaven. Cons. Arhiepiscopesc că pot candida la această parohie.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înțelegere cu consiliul parohial.

Hunedoara, 22 Mai 1935.

Pr. Nicolae Suciu,
adm. protopopesc.

Nr. 244—1935

(38) 3—3

Concurs

Pentru îndeplinirea postului de paroh în parohia de clasa III-a Cerbia cu filia Pogănești, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele acestui post sânt:

1. Intregirea salariului dela stat.
2. Folosirea cimiterului dela biserică.
3. Sesia parohială de materă 7 jug., ear dela filie 2 jug.
4. În loc de adău în bucate, 2 jug. primit cu reforma agrară.
5. Venitele stolare uzitate în tract.
6. Parohia se va îngriji de locuință pentru preot până la facerea casei parohiale.

Cererile de concurs și aprobarea de a concura dela Consiliul arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc, ear concurenții se vor prezenta — cu avizul protopopului — în parohie spre a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc al tractului Dobra, în înțelegere cu consiliul parohial.

Dobra, la 7 Iunie 1935.

Iosif Morariu,
protopop.

[32] 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Jibert, protopopiatul Cohalmului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție a acestuia în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Sesiune parohială de circa 11 jugăre pământ arabil și fânaț.
2. Dela fiecare familie 20 litri cereale.
3. Locuință, de care se va îngriji parohia.
4. Zece stânjini lemne de foc, aduse acasă.
5. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererea de concurs, împreună cu actele necesare și cu permisul Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc, Cohalm.

Pentru a se face cunoștuți poporului, concurenții se vor prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare în parohie, servind, cântând sau predicând în biserică.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Alexandru Brotea,
protopop.

C. preoți să stea
în fruntea mișcării

Oastea Domnului